

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 11 (1900)

Piektdien, 1957. g. 25. janvārī

13. gads

Lielāku rosni, gatavojoties celtniecībai

Nav rajonā tādu kolchozu, kur pēdējos gados nebūtu uzcēlta kāda jauna ēka. Ceļ saimniecības ēkas: kūti, klētis, stallus, pagrabus. Tā kolchozā „Imanta” pagājušajā gadā pabeidza celt lielu kūti. Šogad šeit būvēs putnu kūti un garažu. Arī kolchozā „Cīņa” izvērsti lieli celtniecības darbi. Pagājušajā gadā uzcēla kūti 400 cūkām. Sovasar cels putnu kūti un garažu.

Kolchozā „Cīņa” reizē ar sabiedrisko ēku celtniecību izvērsi arī individualo būvniecību. Pagājušajā gadā dzīvojamo māju uzcēla brigadieris b. Gotfridsons, uzsāka arī kolhoznieks b. Ante. Abiem individualo māju celējiem lielu palīdzību sniedza kolchozs kā ar būvmateriāliem, tā arī ar darba spēku.

Kolchozā „Cīņa” jau tagad jauncelāmāi putnu kūtij daļēji piegādāti būvmateriāli. Sazāģēti vajadzīgie dēļi un citi kokmateriāli.

Neatlaidīgi maina savu ārējo izskatu mūsu lauki. Pamazām zūd viensētas, kuras traucē darba organizāciju. Katrs kolhoznieks saprot, cik lielas neērtības sagādā izkaisītās viensētas lopkopjiem, kuriem jāstaigā kilometriem tālu vairākas reizes dienā no mājām līdz lopu novietnēm. Pareizi dara Ždanova vārdā nosauktajā kolchozā. Šeit šogad pie jaunās lielās liellopu kūts cels dzīvojamo māju lopkopēm. Tā slaucējas būs nodrošinātas ar labiem dzīvies apstākļiem un radīti labāki apstākļi ražot darbam.

Jau janvāra pēdējās dienas. Nav tālu vairs pavasaris. Šajā īsajā laikā jāgatavo visi nepieciešamie būvmateriāli jauncelāmām ēkām. Vēl daudz kolchozos, kur šogad cels jaunās kūti, pagrabus, stallus un citas ēkas, nav sagatavoti vajadzīgie būvmateriāli. Pēdējais laiks to darīt. Gandrīz visos rajona kolchozos pašreiz beidz kulšanas darbus. Atbrīvojas daudz cilvēku, kurus var un vajag norīkot palīgā celtnieku brigādēm būvmateriālu sagatavošanā.

Ir zināma patiesība, ka sausi būvmateriāli ir daudz kārtīgāki un labāki. Tāpēc sagatavotie būvmateriāli jāizžāvē, lai būvmateriāli varētu izžūt. Atlikušais ziemas laiks jāizmanto, lai visur, kur noritēs celtniecība, pievestu arī pārējos būvmateriālus, kā granti, akmeņus, kaļķus utt.

Nevaram ilgāk pieļaut, ka pie kolchozu kūtīm savu vērtību zaudē kolchozu laukiem nepieciešamais mēslojums. Tas notika tāpēc, ka līdz šim tālāk par spriedelēšanu, ka jābūvē mēslojuma krātuves, kolchozu valdes, lauksaimniecības specialisti nav ti kuši.

Ražu palielināšanai nepieciešams aizvien vairāk mēslojuma. Tāpēc jau šodien kolchozu valdēm, partijas organizācijām, specialistiem nopietni jāpado mā par tvertību izbūvi pie lopu novietnēm. Lai šis darbs veiktos, jau tagad jāzagādā vajadzīgie būvmateriāli, jāpieved izraudzītajās vietās.

Plaši izvērst sabiedrisko un individualo celtniecību—tāds šogad ir uzdevums katrā kolchozā, tāpēc jau šodien jāsaik gatavoties celtniecības darbu sezonai.

Celtnieki gatavo būvmateriālus

Čakli strādā Ždanova vārdā nosauktā kolchoza būvbrigādes ļaudis. Katru dienu pārsniegt darba normas — ar tādu apņemšanos strādā brigadieris b. J. Zimulis, mūrnieks b. A. Kirchneris, b. K. Vagars un citi. Darbs sokas. Rudenī kolchoza celtnieki pāris mēnešu laikā uzcēla jaunu kūti

70 govīm. Pēc tam pārkārtoja kūti zirgiem. Tagad celtnieki rūpējas, lai netrūktu kokmateriālu nākamajai būvdarbu sezonai. Viņi katru dienu strādā cīsmās. Jau sagatavots vairāk nekā 100 kbm būvmateriālu un uzsākta to pievešana pie kolchoza gatēra.

K. Liņķis

Vēlētāju vakarā

22. janvāra pēcpusdienā afišas vēstija, ka nākamās dienas vakarā 2. aģitpunkts Kultūras namā rīko vēlētāju vakaru, kurā sniegs referātu un estrades koncertu. Arī aģitatori klauvēja pie vēlētāju dzīvokļu durvīm, aicinot tos piedalīties šajā pasākumā.

Isi, bet interesanti ar vēlētājiem runāja aģitpunkta vadītājs b. Šulmeisters. Viņš pastāstīja, kādus panākumus laikā, kas aizritējis kopš iepriekšējām vietējo padomju vēlēšanām, guvuši mūsu Dzimtenes, tai skaitā arī mūsu rajona darbaļaudis. Runātājs sniedza arī vēlētājiem ieskatu par svarīgākajiem notikumiem starptautiskajā laukā.

Plašu programmu vēlētājiem bija sagatavojusi Kultūras nama aģitbrigāde. Interesantas, labi sagatavotas bija b. Skurstenes izpildītās dzejas — Brodeles „Es balsošu”, Kalnāja „Uz tresta rakstāmgalda”, b. Valtera sniegtais stāstījums „Stāsts par bocmani Vakutu”, nodeklamētā Michalkova satira „Piedzērušais zakis”. Programmu kuplināja b. Šenkeviča ar solo dziesmām, kā arī Kultūras nama deju kolektīvs, izpildot vairākas latviešu un citu tautu dejas.

A. Sūna

Par V. I. Ļeņina darbu pilnu izdevumu

Pēc PSKP CK lēmuma Marksisma-ļeņinisma institūts sācis gatavot V. I. Ļeņina darbu pilnu izdevumu 55 sējumos. Pirmie šā izdevuma sējumi iznāks 1957. gada beigās; viss izdevums tiks pabeigts 1963. gadā.

Kā zināms, V. I. Ļeņina darbu pirmajā izdevumā bija 20 sējumi, otrajā un trešajā — 30 sējumi, ceturtais izdevums, kurā bija 35 sējumi, tika iespiests vislielākajā metienā: katra sējuma metiens pārsniedza 800 000 eksemplāru. Šis izdevums tulkots visu savienoto republiku tautu valodās.

V. I. Ļeņina darbu pilnā izdevumā ievietos kā pabeigtos darbus, tā arī citus materiālus: plānus, konspektus, piezīmes utt. Katram pilnā izdevuma sējumam būs plašs zinātnisks uzziņas materiāls.

V. I. Ļeņina darbu pilnā izdevuma metiens — 200 000 eksemplāru; to izplatīs ar parakstīšanos.

Pirmrindas ļaudis

ANDREJS LUKJANOVS strādā labi

Pirms pāris gadiem Kuldīgas MRS saņēma pirmos jaunās konstrukcijas zāģus „Družba”. No līdz šim izmantotajiem elektriskiem zāģiem tie atšķiras, jo nebija jāvelk līdz kabelis un cīsmā nevajadzēja elektrostacijas. Zāģi darbināja mazs benzīna motorīņš. Vairāki „vecie mežnieki” uz šo jaunumu skatījās skeptiski, un kad viņus uzaicināja braukt uz kursiem, tad daudzi atteicās.

Tāču ne tā domāja motorists Andrejs Lukjanovs. Arī viņš nebija no jauniešiem, jo Kuldīgas apkaimes mežos bija nostrādājis ar elektrisko zāģi savus 8 gadus.

— Pareizi, elektrozāģis nebija slikts, bet varbūt domāja b. Lukjanovs un pirmais aizbrauca uz kursiem. Raiskumu mežsaimniecības skolā viņš ātri apguva jauno mehānismu un atgrīzās cīsmā.

Andrejs Lukjanovs ik dienas savu izstrādes normu izpildīja par 120 — 130

procentiem. Vairākus gadus viņš ir viens no labākajiem Kuldīgas MRS motoristiem.

Labi viņš uzsācis arī šo gadu, jo līdz 22. janvārim savu mēneša uzdevumu bija izpildījis par 105 procentiem.

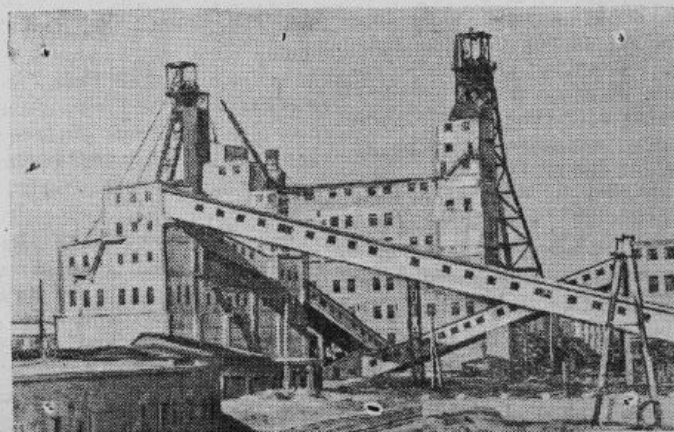
Tagad Kuldīgas MRS cīsmās b. Lukjanovam ir radušies daudzi sekotāji. Desmitiem Kuldīgas MRS meža izstrādes punktu strādnieki tagad teicami strādā gan ar elektrozāģi, gan ar „Družbu” un izstrādes normas izpilda un pārsniedz.

A. Zirnis

Jauna šachta

Sešus kilometrus no pilsētas Krasnij Luč pabeigta liela Novo-Pavlovas šachtas būve. Pirms jaunā gada šachta stājās darba ierindā. Jaunā šachta diennaktī dod 2000 tonnu akmeņogļu. Ogļu rakšana mehānizēta, tās transportē ar konveijeriem un elektrovilcieniem.

Netālu no šachtas izaudzis jauns ogļraču ciemats. Ciematā pašreiz jau uzcēlts ap 100 daudzdzīvokļu namu. Ciematā ir klubs, vidusskola, divas ēdnīcas, vairāki veikali, poliklinika, bērnudārzs un mazbērnu novietne.

Attēls: šachtas Novo-Pavlovas kopskats.

Partijas rajona aktīva sapulce

23. janvārī Kuldīgā notika partijas rajona aktīva sapulce. Par PSKP CK decembra Plenuma rezultātiem un partijas rajona organizācijas uzdevumiem referēja LKP rajona komitejas sekretars b. Blūms.

Referents īsumā pakavējās pie republikas tautsaimniecības panākumiem aizvadītajā gadā un pieļautajiem trūkumiem, kurus atzīmēja nesen notikušā partijas republikas aktīva sapulce.

Runājot par rajona rūpniecību, b. Blūms atzīmēja, ka rūpniecības uzņēmumi visu mā aizvadītajā gadā strādājuši labāk. 1956. gada bruto produkcijas plāns rūpniecībā rajonā izpildīts par 107,9 procentiem. Tomēr rūpniecības uzņēmumu darbā vērojami vēl nopietni trūkumi. Darbs rūpniecībā joprojām vēl nav ritmisks. Tas nepietiekamās darba organizācijas, materiālu un jēlvielu apgādes un plānošanas rezultāts. Daži uzņēmumi („Vulkans”, MRS) pieļāduši pārtēriņu produkcijas pašizmaksā. Rajona rūpniecības kombināts, „Vulkans” un daži citi uzņēmumi neizpildīja plānu pēc sortimenta.

Analizējot dzīvokļu un sadzīves apstākļus Kuldīgā, b. Blūms izvirzīja uzdevumu pilsētas rūpniecības uzņēmumiem — sākt dzīvojamo māju celtniecību saviem strādniekiem. Nepieciešams arī pilsētas izpildu komitejai nodrošināt plašāku komunālo dzīvokļu celtniecību un jauncelāmā nama ātrāku nodošanu ekspluatācijā. Pēc Rīgas un citu pilsētu piemēra jāsamazina pilsētas iestāžu aizņemtās telpas un atbrīvotās platības jānodod dzīvokļu fondā.

Lai likvidētu pārmērīgo centralizāciju ekonomikas vadīšanā, partijas CK decembra Plenums atzina par nepieciešamu likvidēt liekos un paralelos posmus, vienkāršojot un palēninot pārvaldes aparātu. Zināms darbs pārvaldes aparātā vienkāršošanā un palēnināšanā veikts arī mūsu rajonā. Ar reorganizāciju rajona padomju aparatā tiek ietaupīti 120 tūkstoš rubļu gadā.

Referents norādīja, ka ar PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmumu noteikta jauna lauksaimniecības plānošanas kārtība. Tas devis iespēju kolchoziem ievērot vietējos apstākļus, pareizāk noīkēt sējumu platību struktūru, kā arī samēru starp lopbarības ražošanu, lopu skaitu, lopkopības produkciju. Tomēr jāatzīmē, ka ne visu kolchozu vadītāji pareizi izprot jauno plānošanas kārtību un cenšas iet pa vieglākās pretestības ceļu. Piemēram, tanī vietā, lai izvērstu cīņu par lopbarības bāzes izveidošanu un paplašināšanu, cenšas samazināt lopu skaitu.

Vairākos kolchozos pilnīgi novārtā atstāta tāda ienesīga saimniecības nozare kā putnkopība. Gausi palielinās dārzeņu, augļu, ogu, kā arī zivkopības, zvērkopības attīstība.

Pašreiz kolchozos izstrādā ražošanas plānus 1957. gadam. Nepieciešams šinī darbā iesaistīt vairāk kolhoznieku, uzklaut viņu domas, vēlreiz pamatīgi pārdomāt visu saimniecības nozaru attīstības iespējas. Jāgādā, lai plānotie uzdevumi tiktu novadīti līdz brigādēm, fermām, posmiem, līdz atsevišķam kolhozniekam.

PSKP decembra Plenumā izvirzīto uzdevumu sekmīga izpilde daudzējādā ziņā būs atkarīga no partijas organizatoriskā un politiskā darba līmeņa masās, no saimniecības vadīšanas līmeņa. Lielie uzdevumi cīņā par socialistiskās ražošanas varenu kāpinājumu, kurus partija un valdība paredzējusi sestajā piegadē, izvirza augstas prasības partijas organizācijām, visiem ražošanas vadītājiem un organizētājiem. Tiem pilnīgi jāpārzina uzticētais darbs, jābūt informētiem par jaunumiem, zinātniski tehniskajiem sasniegumiem, pamatīgi jāiedziļinās uzņēmumu tehnikā un ekonomikā, diendienā jāzina to vajadzības, konkrēti jāvada ražošana.

Decembra Plenums atzīmēja, ka ļoti svarīgi uzdevumi saimniecības vadības uzlabošanā jāveic arodbiedrībām. Nopietni trūkumi arodbiedrību organizāciju darbā ir mūsu rajonā. Piemēram, finieru fabrikā „Vulkans” par arodbiedrības komitejas priekšsēdētāju strādā b. Skude — pieredzējis darbinieks. Bet šeit arodorganizācija ar socialistiskās sacensības organizēšanu nodarbojas formāli, strādnieku vajadzības un prasības bieži vien neievēro. Tas pats jāsapar par arodorganizāciju Kuldīgas tūku fabrikā.

Partijas pirmorganizācijas uzņēmumos slikti vada arodbiedrību darbu, pietiekami nevērtē to lomu ražošanā, vāji izmanto partijas Statutos dotās kontroles tiesības par uzņēmumu darbu. Tas sakāms par „Vulkana”, Kuldīgas tūku fabrikas un vairākām citām partijas pirmorganizācijām.

PSKP CK decembra Plenums prasīja tālāk attīstīt socialistisko sacensību kā varenu līdzekli cīņā par saimniecisko plānu izpildi un pārsniegšanu un socialistiskās ekonomikas nemitīgu attīstīšanu. Sacensībā ar Ventspils rajona darbaļaudīm mūsu rajonā gūti zināmi sasniegumi. Tomēr 1956. gadā savas saistības neesam izpildījuši, sacensības organizēšanā mums ir nopietni trūkumi. Pie mums labākā gadījumā partijas organizācijas zina ražošanas pirmrindniekus, cildina tos, bet viņu darba metodes un pamēienus nestudē un maz nodarbojas ar to, lai arī pārējie strādnieki vai kolhoznieki strādātu tikpat labi. Labākās darba pieredzes ieviešana ražošanā, lielā strādnieku un kolhoznieku vairuma tuvināšana pirmrindnieku darba līmenim — viens no galvenajiem partijas organizāciju

uzdevumiem. Veiktais darbs parādīja jau dažus trūkumus socialistiskās sacensības organizēšanā. Daži rajona pirmrindas kolchozi uzņemas mazākas saistības nekā bija viņu sasniegumi pagājušajā gadā, vairākos kolchozos saistības nemaz nav paredzētas par norēķināšanos ar valsti obligatajās piegādēs.

Mums ir visas iespējas izpildīt uzņemtās saistības sacensībā ar Ventspils rajonu. Nepieciešams šīs iespējas pārvērst īstenībā. Un šeit ir vajadzīgs darbs ar cilvēkiem un vēlreiz darbs.

Partijas organizācijām sevišķa uzmanība jāvēlta darbam ar jaunatni, nepieciešams konkrētāk vadīt un palīdzēt komjaunatnes organizācijām to darbā.

Pēc referāta debatēs pirmais runāja kolchoza „Imanta” priekšsēdētājs b. Zandmans. Viņš pastāstīja par neizmantotām iespējām un turpmākiem nodomiem. Kolchozā pagājušajā gadā no 159 ha zemiņu iegūts par 46 t graudu vairāk nekā no 237 ha vasarāja. Tagad kolchozā 75 procenti no graudaugu platības aizņem ziemāji. Biedrs Zandmans ierosina izmantot purvu valsts mežā pakaišu ražošanai kolchoziem. Viņš pastāstīja, ka kolchozā zaļbarības audzēšanai sekmīgi izmantoja papuves, un rezultātā par pienu ienemts 175 tūkstoš rubļu vairāk. Viņš izteica kritiskas piezīmes par to, ka Vārmas veikalos valsts sagādā pieņem olas tikai no kolhozniekiem, bet no kolchoziem nē, ka nav rajonā nokārtots gaļas zīmogošanas jautājums.

Kolchoza „Uzvara” priekšsēdētājs b. Muļnieks debatēs atzīmēja, ka kolchoza ekonomikā aizvadītajā gadā liela nozīme bijusi tam, ka ražots piens ar augstu tauku procentu, kas faktiski 10 dienās pavairojis piena ieguvu par 1 tonnu. Kolchozs arī šogad sacentīsies ar lauksaimniecības arteli „Imanta”. Zaļbarību ieaudzēts 10 t mistra sēklas.

Biedrs Lieknis pastāstīja, ka bagātāka kolchozā „Sarkanā zvaigzne” kļuvusi izstrādes diena. Pērn ražas dubultojās laukos, kur doti kaļķi un kūdra, tāpēc šo mēslojumu ved arī šogad.

Par dzīvokļu fondu palielināšanu pilsētā un kolhoznieku dzīvojamo māju celtniecību runāja LKP rajona komitejas sekretars Kuldīgas MTS zonā b. Jelizarovs. Viņš atzīmēja, ka sliktos apstākļos dzīvo kolhoznieki arteli „Aktivists” un citos.

Debatēs vēl runāja bb. Liepa, Vanags, Mazberga un citi.

Aktīvs apsprieda arī LKP rajona komitejas sekretara b. Kļaviņa ziņojumu par gatavošanos vietējo padomju vēlēšanām.

Apspriestajos jautājumos aktīvs pieņēma lēmumus.

Jaunā gadā jauna rosme

Vakars. Autotransporta kantori № 7 liekas tikai tagad sākas ista darba diena. Darbnieks kļaudz āmurā sīti, apkārti apžibina elektrometronā, bet garāža cita

aiz citas atgriežas automašīnas. Lūk, pie dispečera piebrauc ar dubļiem notāks autobuss. No maršruta plāksnītes redzam, ka tas atgriežas no Liepājas.

No vadītāja kabīnes izkāpj arī pats šoferis — Andrejs Kārkliņš. Un kas gan no kuldīznīkiem viņš nepazīst. Pie automašīnas stūres masu pilsētas iedzīvotāji viņu redzēja jau pirms pāris desmit gadiem, bet savus 8 gadus viņš vada autobusu.

Izvēlīgi ir daudzi pasažieri. Viņi ceļā no pieturas līdz pieturai prasa autobusu apturēt savas 3—4 reizes. Protams, neviens to nevar pavēlēt darīt, bet ja nu šoferis neizpilda šo pasažieru iegribas, tad pār viņiem nolist vēsels pārmetumu mākonis. Taču te nu jāsapar, ka biedrs Kārkliņš ir viens no tiem šoferiem, ko pasažieri visvairāk iecienījuši. Daudz laba par viņu stāsta arī kantora administrācija. Tā kantora priekšnieka vietnieks b. Šteinerts saka:

—Biedrs Kārkliņš ir šoferis ne tikai ar lielu darba stažu, bet arī cilvēks, kas mīl savu profesiju un automašīnu. Viņa autobuss, neskatoties uz sliktajiem ceļiem, vienmēr ir labā kārtībā.

Runājot par autobusu šoferiem, nevar aizmirst tādus teicamus sava aroda pratejus kā Vasiliju Santalovu, bb. Zubreicu, Cimmermani un citus. Vienmēr laipnas un atsaucīgas pret pasažieriem ir arī kasieres — konduktors bb. Krūmiņa un Budvica. No kantora eksplua-

cijas daļas vadītāja b. Lipšņa uzzinām, ka šogad autobussnieki ir daudz ražīgāk strādājuši nekā iepriekšējā gadā. Viņi janvāra plānu pasažieru pārvadāšanā līdz 21. janvārim bija izpildījuši par 92 procentiem.

Kravas automašīnu šoferi, spītējot sliktajiem laika apstākļiem, sacensās par janvāra plāna pirmstermiņa izpildi. Tā šoferis b. Uksīns, strādājot ar automašīnu GAZ-51, 10 dienas izpildījis mēneša plānu. 15 dienas mēneša saistības izpildījis arī šoferis b. Stratavičs. Drīz pēc viņa par janvāra plāna izpildi ziņoja kravas taksometra šoferis b. Korņejevs un citi.

Grūti atrast tādu mašīnas vadītāju, kas neiekļautos plānā paredzētajā grafikā, kādēļ arī viss autotransporta kantora kolektīvs līdz 21. janvārim mēneša plānu bija izpildījis par 85 procentiem.

Griežām jau aiziet, kad garāžā iebrucā vēl kāda novēlējusies automašīna ar lielu 2 asu piekabi. No dispečera uzzinām, ka ar to no Leningradas atbraucis Julians Adamants. Ar šo reisu arī viņš izpildījis janvāra plānu. Taču līdz mēneša beigām vēl daudz dienu, daudz braucienu, kuros viņš desmitiem tonnu kravas pārvadās jau uz nākamā mēneša reķina. Lūk, kā, neskatoties ne uz kādiem laika apstākļiem un ceļa grūtībām, cīnās ATK № 7 kolektīvs, lai jaunais gads arī sāktos ar jauniem darba panākumiem.

A. Silinš

Elektrifikācija sevi attaisnos

Vēsts par kolchoza „Boļševisks” elektrifikāciju pagājušajā gadā ātri aplidoja kolhozniekus.

Un kopsapulcē vienbalsīgi nolēma pieslēgties augstsprieguma līnijai Liepāja — Aizpute. Kolhoznieki ar īstu degsmi piedalījās kolektīvās saimniecības elektrificēšanā. Stabuss izcirta pašu mežā, izmantojot kolchoza darbaspēku. Rezultātā pēc projekta aprēķiniem ietaupīja 76000 rubļu.

Kaut arī elektrifikācija nav pilnīgi pabeigta, tomēr grūtākais, kā saka, aiz muguras. Kolchoza teritorijā izbūvēta augstsprieguma līnija 6,7 km kopgarumā, bet zemsprieguma — paredzēto 7,5 km vietā 15 km. Uzceltas divas transformatoru stacijas 20 KVA un 30 KVA. Elektriskā strāva tagad sūknē ūdeni, darbina mehānisko graudu kalti un dzirnavas. Elektromotoru uzstādīšana sevišķas priekšrocības devusi dzirnavām. Ja agrāk, izmantojot parasto iekšdedzes dzinēju, trīs tonnas graudu mala gandrīz vai ve-

selu dienu, tad tagad šo pašu daudzumu samā turpat trijās stundās. Kur nu vēl darba pašizmaksas pazemināšanās, aizstājot benzīnu ar elektrību.

Elektriskās spuldzes tagad gaiši deg „Bēršu”, „Tepu”, „Induļu” un „Grantiņu” lielopu novietnēs, „Šepatu” un „Grantiņu” zirgu novietnēs. Drīzumā vēl elektrificēs jauno cūku kūti un vistu fermu. Elektrisko strāvu saņems arī Induļa ciema padome un Turlavas pasts.

Jau tagad elektrificētas gandrīz visas plānā paredzētās kolhoznieku dzīvojamās mājas. Kopā ar Turlavas 7-gadīgo skolu elektriskās spuldzes mirdz vairāk nekā 200 degpunktos.

Taču tas vēl nav viss. Elektriba būs neatsverams palīgs arī kolchoza būvbrigādē. Mehāniskajā darbnīcā tuvākajā nākotnē iekšdedzes dzinēju „laidīs pensijā” elektriskā strāva. Kolhoznieku pūles un līdzekļus tā attaisnos arī daudzās citās vietās.

R. Celmlauzis

Uzlabot tirdzniecības uzņēmumu darbu

21. janvārī Kuldīgas rajona patērētāju biedrību savienības paplašinātā valdes sēdē rezumēja pagājušā gada rezultātus. Redzams, ka preču apgrozības plānu rajona tirdzniecības uzņēmumi izpildījuši par 97,4 procentiem, tai skaitā Rendas patērētāju biedrība par 93 procentiem un Vārmā — par 95 procentiem. Vairāk kā puse tirdzniecības uzņēmumu nav izpildījuši preču apgrozības plānu. 1957. gada janvāra pirmajā pusē rajonā tirdzniecības plāns izpildīts tikai par 45,3 procentiem, līdz ar to netika apmierinātas iedzīvotāju vajadzības pēc pārtikas un rūpniecības precēm. Kables un Alsungas patērētāju biedrību veikāļveži pat vēl nezināja līdz 15. janvārī pirmā ceturkšņa preču apgrozības plānu.

Saimniecisko preču veikālā Kuldīgā ir daudz vairāk dažādu preču nekā lauku veikalos tāpēc, ka veikāļvedis b. Ozols pats rūpējas par to papildināšanu. Daudzos lauku veikalos nav pat to rūpniecības preču, kuras ir noliktavās.

Finieru fabrikas „Vulkans“ ēdnīcā pietrūkst tējas un bulciņu. Pusstundu pēc ēdnīcas atvēršanas jau nevar dabūt ēdienus, jo tos izgatavo nepietiekamā daudzumā. Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu vadītāji b. Čerņina šie trūkumi jānovērš.

Rendas patērētāju biedrības veikālā nav mēbeļu un rūpniecības preču. Rendas bufetē mazā izvēlē sviestmaizīšu.

Vārmā veikālā № 4 (veikāļvede Jelfimova) no obligātā preču minimuma iztrūka 45 preču veidi. Veikalā № 1 (veikāļvedis J. Briedis) iztrūka 36 preču veidi, pie kam daudz tādu preču, kuras ir noliktavā, kā saimniecības ziepes un citas.

Pādomju saimniecības „Vārme“ veikālā no obligātā preču minimuma nebija 49 preču veidi, starp tiem pašas nepieciešamākas preces. Līdzīgi ir arī Alsungas saimniecības preču un pārtikas veikalos.

Lauku veikalos (Vārmā) novārtā atstāta tirdzniecība ar literatūru, nav katalogu, izlases literatūra, bet ir novecojušās grāmatas. Kabilē pārdod pīrcējiem neatbilstošas kvalitātes reņģes, netiek ievērots preču glabāšanas režīms. Vienkopus atrodas sijķes, putraini, rīss. Daudzas tirdzniecības uzņēmumu telpas nav remontētas.

Kultūrala tirdzniecība iespaido preču apgrozību, bet daudzu veikalu skatlogi atbaida pīrcējus, kā, piemēram, Kuldīgā veikals № 19, kur skatlogs aizlīmēts ar papīru un tajā atrodas vienīgi dažī spoģuļi, kaut gan tas skaitās parfimerijas veikals. Pārtikas veikālā № 6 skatlogā ir tikai kafijas paciņas.

Dažām precēm nav izlikti cenrāži. Ir gadījumi, kad uz plaukta atrodas pirmās šķiras prece, bet aiz tām otrās šķiras prece, kurai šķira nav parādīta (apavu veikals Kuldīgā). Vairākos veikalos nav pārbaudīti svāri.

Sanitaros noteikumus neievēro pilsētas ēdnīcā № 1, Alsungas ēdnīcas virtuvē — liela netīrība, grīda netīra, logi izsisti, bulciņas uzglabā netīrās, sapelējušās kastēs.

Trūkumu novēršanai tirdzniecībā un sabiedriskā ēdināšanā rajona patērētāju biedrību savienības valde pieņēma attiecīgu lēmumu. Rajona patērētāju biedrības tirdzniecības daļas vadītājam b. Ašakam un Vārmā patērētāju biedrības tirdzniecības daļas vadītājam b. Ādīnam izteica rājienu par nepietiekamu tirdzniecības vadīšanu un kontroli.

J. Adamsons

SIENAS AVIŽU APSKATS

Sienas avīzēm jāmobilizē

Gatavojoties vietējo pādomju vēlēšanām, ar jaunu sparu strādā finieru fabrikas „Vulkans“ kolektīvs. Tas cīnās par produkcijas kvalitātes uzlabošanu, jaunas produkcijas apģūšanu, janvāra mēneša plāna izpildi.

Fabrikas sienas avīzes slejās vajadzētu risināt problēmas, kā darba tempus vēl pātrināt, kā atrisināt vienu otru sasāpējušu jautājumu, ieviest labāko darba darītāju pieredzi un citus. Diemžēl, avīze no tā stāv tālu. Tās pēdējais numurs izdots gadu mījā. Ievadraksts „Jaunā gadā — jaunus panākumus“ ir stipri vispārējs, tikai informatīvs. Gandrīz tāds pats ir mehāniskā ceha priekšnieka A. Zālītes raksts „Mehāniskā cehā“ un pārējie. No šiem rakstiem mēs uzzinām, kādus panākumus fabrika un atsevišķi cehi guvuši aizvadītajā gadā, bet pavisam mazu ieskatu gūstam par to, kādi ir jaunie uzdevumi, kas konkrēti darāms, lai tos sekmīgi izpildītu. Fabrikas kolektīvs spēris lielu, drošu soli jaunajā gadā, bet avīzē no tā nejut nekā. Tā tad avīze ir atpalikusi no fabrikas šodienas, nekā tās slejās nejut no pirmsvēlēšanu rosmes.

Fabrikā izvirzīta jauna redkoleģija piecu cilvēku sastāvā, redaktors ir bb. Matute un Pavlova. Šķiet, jaunajai redkoleģijai arī darbu vajadzēja sākt pa jaunam, atceroties, ka viens no sienas avīžu galvenajiem uzdevumiem ir mobilizēt darbaļaudis doto uzdevumu ātrākai, sekmīgai izpildei. Taču redkoleģija to piemirsusi un tādēļ avīze šodien ir tikai informētāja, bet ne mobilizētāja. Un arī tas nav pareizi, ka tik lielā rūpniecībā, kāda ir fabrika „Vulkans“, sienas avīzi izdod tikai vienu reizi mēnesī. Dabīgi, ka tad tā noveco un

beigu beigās nav nekā vairāk, kā tikai dekorācija pie sienas.

Aizvadītajā gadā metalremonta cehs ieguva pirmo vietu rajona rūpniecības kombināta cehu socialistiskajā sacensībā. Par to, kā šo pirmo vietu ieguva, pastāsta ceha priekšnieks b. Edolfs savā rakstā pēdējā sienas avīzes numurā. Šis raksts ir ļoti interesants, jo, to izlasot, iegūstam pilnīgi skaidru un no teiktu priekšstatu par ceha kolektīva darbu. Meklētas jaunas metodes, lai atvieglotu darbu. Raksta autors analizē atsevišķus panākumus, konkrēti runā par atsevišķu ceha strādnieku darba metodēm un sasniegumiem. No šī raksta var mācīties, kā jā raksta sienas avīzē. Diemžēl, to nevar sacīt par pārējiem sienas avīzes rakstiem. Diezgan vispārējs, nekonkrēts ir ievadraksts „Pretī jaunajam gadam“, ievadā minētais fakts, par kādu sumu ražota virsplāna produkcija, atkārtotais arī turpat blakus ievietotajā rakstā „Gadu mījā“. Šis fakts aizņem daudz rindu, bet nepasaka nekā jauna. Arī šis raksts nedaudz painīformē, bet par jaunajiem uzdevumiem konkrēti nerunā.

Mobilizēt darbaļaudis jauno, palielināto uzdevumu izpildei, popularizējot labāko darba darītāju pieredzi, atklājot vēl neizmantotās iespējas, analizējot pielasto trūkumu cēloņus — tāds šodien ir viens no sienas avīžu galvenajiem uzdevumiem. Tādēļ redkoleģijām savs darbs rūpīgi jāplāno, jāorganizē raksti no labākajiem darba darītājiem, jāpalīdz tiem apgaismot pašus svarīgākos, aktuālākos jautājumus. Sienas avīzes nedrīkst atpalikt no šodienas, jāiet ar to kopsolī, virzot un vadot kolektīvo darbu. V. Kļava

Jaunākais tehnika

Automatizācija virtuvē

Vācijas Federatīvajā Republikā izgudrots speciāls elektriskais katliņš, kurā ēdienu var ne tikai pagatavot, bet arī uzglabāt to vienmēr karstu.

Katliņa vāka virspusē, kurā izurbts caurums tvaiku izvadīšanai, atrodas neliela ierīce. To pieslēdz tai pašai strāvas līnijai, kur katliņa elektrības vadus. Nelielā ierīce atkarībā no tvaika spiediena te izslēdz strāvu, regulējot pievadāmās elektroenerģijas daudzumu. Līdz ar to ēdiens vienmēr sasilst līdz zināmā temperatūrai.

Azotē pārnēsamas klavieres

Jaunais muzikas instruments, ko pašreiz izgatavo kāda Čehoslovākijas rūpnīca, sver tikai 6 kilogramus. Šajās klavierēs skaņas rada ne stīgas, bet gan elektriskās svārstības, kuras ierosina radio spuldzes. Instrumentam ir tāda pati klaviatūra kā parastām klavierēm, un skaņa pilnīgi atgādina stīgu vibrācijas. Klavieru garums ir 60 centimetri.

311 kilometru stundā ar... motociklu

Amerikāņu sacīkšu braucējs Džons Ellens ar paškonstruētu motociklu attīstījis 311,43 kilometru ātrumu stundā.

Motociklā iebūvēts 650 kubikcentimetru motors. Mašīnu sedz aptekošas formas plastmasas korpuss, kas ļoti līdzīgs torpedai. Kā degvielu izmanto spirtu.

Rekordbrauciens noticis uz iztvaikojušā sālsēzera, kas atrodas 1600 metru virs jūras līmeņa Aidaho štatā. Pilnīgi gludā neslidošā virsma, kā arī nešķēršļots apvidus ar retinātu gaisu deva iespēju sasniegt ar motociklu gandrīz fantastisku ātrumu.

Igaunijas lopkopju panākumi

Sacenšoties ar Latvijas PSR lauku darbaļaudīm, Igaunijas lopkopji gūst jaunus darba panākumus. Jau līdz 1956. gada 1. septembrim republikas kolchozos bija izslaukti no katras govys caurmērā par 314 kilogramiem vairāk piena nekā līdz tam pašam laikam pērn.

Piena izslaukuma ziņā labākais Igaunijā ir Tiri rajona Staļina vārdā nosauktais kolchozs, kur uz katriem 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes iegūti 420 centneri piena. Šā kolchoza slaucēja Erna Mihkelsone no katras viņas kopšanā nodotās govys izslaukusi 5.600 kilogramu piena.

Pieaugot piena lopu produktīvai, aug arī kolchoza ienākumi. Pirms četriem gadiem piensaimniecības ferma devusi 560 tūkstošus rubļu ienākuma. Pagājušajā gadā piensaimniecība devusi artelim apmēram 2 miljonus rubļu ienākuma.

Ar augstiem izslaukumiem Igaunijā pazīstami arī Ulvas rajona Staļina vārdā nosauktais kolchozs, Abjas rajona lauksaimniecības artelis „Kalev“, Valgas rajona — „Boļševik“ un citi. Laba lopu kopšana, regulāra veterinārā apskate, kārtība un tīrība kūtišķū, kas palīdz kāpināt izslaukumus un dod Igaunijas lopkopjiem iespēju sekmīgi izpildīt saistības, ko viņi uzņēmušies socialistiskajā sacensībā ar Latvijas PSR kolchozniekiem.

— Esmu nostrādājusi par slaucēju sešus gadus, — stāsta Valgas rajona lauksaimniecības artela „Boļševik“ kolchozniece O. Kikase. — Pirmajās dienās tikko izslaucu 40 litrus no 14 govīm. Vajadzēja celt govju produktivitāti. To es iesāku, uzlabojot barības devas. Šim nolūkam izmantoju piefermas lauku. Šogad sēju tajā vīkus un stādīju lopbarības bietes. Nekad nebaro-

ju govys pēc šablona, ievēroju ikvienas govys īpatnības. Tas sevišķi svarīgi, pārejot no viena barības veida uz citu. Censos ieturēt kūti tīrību un precīzi ievērot dienas kārtību. Mana darba rezultāti ir redzami — šogad savā 14 govju grupā esmu izslaukusi 2.750 kilogramus piena no govys. Tas gandrīz par 1.000 kilogramiem pārsniedz kolchoza plānā paredzētos rādītājus. Piena tauku procents ir 3,6 — 4,2 procenti.

Ievērojamus panākumus Igaunijas kolchozī un pādomju saimniecības guvuši cūkkopības attīstīšanā. Ievēribu pelna Koses rajona lauksaimniecības artela „Edu“ pieredze. Šā kolchoza ļaudis apņēmušies šogad uz katriem 100 hektariem aramzemes ražot 70 centnerus cūkgaļas. Līdz 1. septembrim šeit uz 100 hektariem aramzemes jau bija iegūti 75 centneri cūkgaļas.

Cūku barošanai kolchoza lopkopji plaši izmanto vīkazu mistru, lucernu, āboliņu. Ziemā no šīm kultūrām izgatavo sienu miltus. 2—5 mēnešu vecumā katrs sivēns saņem dienā 0,5 kilogramus spēkbarības, 1 kilogramu vājpiena un papildinām zaļbarības. Kā minerālo barību tiem dod kaulu miltus un sāli. Ziemā, nobarošanas sākumā, cūkām dod 1—1,5 kg sienu miltu, 0,5 — 1 kg skābarības, 2 kg kartupeļu, 0,5 — 1 kg spēkbarības un 1 kg vājpiena. Nobarošanas nobeigumā 5—6 mēnešus vecām cūkām vasarā dod papildinām zaļbarību, bet ziemā līdz 1,5 kg sienu miltu. Šajā laikā spēkbarības normu paaugstina līdz 2—3 kilogramiem. Vasarā līdztekus zaļbarībai un spēkbarībai cūkām dod arī 2 kg vājpiena.

Ziemā cūku barības devas nobarošanas nobeigumā gandrīz ne ar ko neatšķiras no sivēnu barības devām sākuma periodā. Cūkām vienīgi dod papildus 2 — 3 kg

spēkbarības un 300 — 500 gramu zivju atkritumu. Neatkarīgi no gada laika, nobarošanas nobeigumā cūkām dod katru dienu 30 gramus kaulu miltu un 10 gramus sāls. Ieturot šādas devas, kolchozs „Edu“ panāk cūkām svāra pieaugumu — vasarā līdz 800 gramiem un ziemā 450 — 500 gramus diennaktī.

Cūkkopības attīstīšanā labi panākumi ir arī Abjas rajona kolchozam „Kalev“. Kopš pagājušā gada šeit audzē tikai bekoncūkas. Uz katriem 100 hektariem aramzemes pagājušajā gadā kolchozā ražoti 43 centneri cūkgaļas.

Pildot saistības, ko viņi uzņēmušies socialistiskajā sacensībā ar Latvijas PSR lauku darbaļaudīm, Igaunijas lauksaimniecības darbinieki cīnās, lai jau 1958. gadā panāktu 1960. gadam paredzēto lauksaimnieciskās ražošanas visu nozaru attīstības līmeni

S. Ivanovs

Sports

HOKEJS

«Vulkans» — Ventspils 10:1

Latvijas PSR 1957. gada kausa izcīņā un „B“ grupas meistarsacīkstēs hokeja ar ripu Tukuma zonā pieteiktas Kandavas, Tukuma, Ventspils un Kuldīgas „Vulkana“ komandas. Vispirms notiek kausa izcīņes sacensības, kur pēc zaudējuma komanda no tālākām sacensībām izstājas. Pēc tam visas komandas sacentīsies „B“ grupas meistarsacīkstēs, spēlējot katru ar katru vienā riņķī.

Pagājušajā svētdienā Ventspili kausa izcīņā tikās Ventspils pilsētas komanda ar Kuldīgas „Vulkana“ hokejistiem. Spēle notika nelabvēlīgos laika apstākļos uz ļoti sliktā ledus. „Vulkana“ komandā spēlēja: vārtos Kreisers, aizsardzībā: Priekalns, Grēvics,

Lādens, uzbrukumā: Brakmanis, Karaškevičs, Porgailis, Hercenbergs, Rozentals. Vulkanieši bija nenoliedzami labāki laukumā kā slidojumā, saspēlē, tā arī nūjas tehnikā. Pirmā trešdaļa beidzās 4:1 „Vulkana“ labā. Otrajā trešdaļā rezultāts bija 1:0 kuldīdznieku labā. Atpūtas laikā laukumā tika notirīts un pēdējā spēles daļā vulkanieši atradās nospiedošā pārsvarā, panākot trešdaļā 5:0 savā labā, tādā kārtā izcīnot lielisku 10:1 uzvaru. Vārtus guva: Karaškevičs 6, Brakmanis 1, Priekalns 1, Grēvics 1, Porgailis 1.

Tukuma komanda uzvarēja Kandavas komandu ar 6:1. Zonas finālsacensībā tiksies Tukuma un „Vulkana“ komandas. Z.Brakmanis

Alsunga—Ēdoles ciems 8:8

Svētdien Ēdolē notika draudzības sacensības hokejā starp Alsungas vidusskolas un Ēdoles ciema sastādīto komandu. Kaut gan laika apstākļi nebija visai labvēlīgi un uz ledus bija ūdens, tomēr ciņa izvērsās ļoti sīva, jo Ēdoles ciema komanda visādā ziņā gri-

bēja revanšēties par zaudējumu pagājušā ziemā. Sīva ciņa beidzās neizšķirti ar rezultātu 8:8. Alsungas vidusskolas hokejisti uzvarēja Ēdoles ciema komandu uz draudzības sacensībām Alsungā.

M. Brālītis

Uzvar sestās klases komanda

Pagājušajā nedēļā starp Ēdoles septiņgadīgās skolas klasēm notika turnīrs hokejā ar ripu. Pavisam piedalījās 4 komandas. Vislabākos panākumus guva 6. b klase, kura finālā pārspēja 5. klases komandu ar rezultātu 12:0. Otrajā vietā ierindojās 5. klase, bet trešajā vietā — 7. klases komanda.

Vērtējot spēļu gaitu, jāsecina, ka skolēni vēl vāji apguvuši slidošanas tehniku, neprot strauji apgriezties un bremzēt, kā arī uzņemt ātrumu, neapmierina ripas vešanas tehnika.

N. Rītums

BOKSS

Kuldīga — Ventspils 14:10

Veiksmīgi gadu iesāka Kuldīgas jaunie bokseri. Pēc uzvaras pār LPSR „Vārpa“ izlasi, Ventspili kuldīdznieki saņēma ar „Daugavas“ bokseriem.

Sacensības bija spraigas. Pirmajā pāri satikās Leonovs (Kuldīga) — Denisovs (Ventspils). Asā ciņa beidzās ar Leonova uzvaru. Liepiņš (Kuldīga) — Kastandi (Ventspils) un Vichmanis (Kuldīga) — Avotam (Ventspils) zaudēja līdzīgā ciņā tikai taktisku kļūdu dēļ.

Tālāk uzvarēja: Gindra (Kuldīga) — Denisovu (Ventspils), Gallis (Kuldīga) — Rostovu (Ventspils), Čuvilskis (Kuldīga) — Nečisanovu (Ventspils), Afanasjevs (Kuldīga) — Makarovu (Ventspils).

pils, Vinks (Kuldīga) — Kirejevu (Ventspils), Maksimovs (Kuldīga) — Fjodorovu (Ventspils). Dreimanis (Kuldīga) ar minimālu punktu starpību zaudēja Lukinam (Ventspils), Ivanovs (Kuldīga) zaudēja Šarikovam (Ventspils) un Dolgovs (Kuldīga) — Belovam (Ventspils). Gala rezultāts 14:10 kuldīdznieku labā.

Ventspils bokseru atbildes „vizīte“ Kuldīgā notiks 2. februārī. Bez tam vēl Kuldīgā paredzētas sacensības ar Rīgas BASB „Daugava“ Bērnu sporta skolu, Rīgas „Spartaku“ un Liepāju.

A. Zāle

D. Chrabrovickis, V. Vedejevs

P A P Ē D Ā M

(S T Ā S T S)

(4. turpinājums)

Pēdējais ziņoja Braicevs. Viņš atkārtotā savā sarunā ar Losevu, uzsverdams uz to, ka bijis kolektīvs biedrības „Zvejnieks - sportists“ spininglistu izbraukumus.

Tagad vārds bija pulkvedim Severcevam. Viņš uzdeva Braicevam vadīt tālāko izmeklēšanu, un līdzās tam pats noteica kārtējos operatīvos pasākumus. Tie bija šādi: pirmkārt — nopirkt automašīnas „EŽ-22-08“ šoferi un pēc ceļa zīmēm noskaidrot, kur mašīna atradās laikā starp divpadsmitiem nakti un četriem no rīta. Otrkārt — rūpīgi izstudēt biedrības „Zvejnieks - sportists“ spininglistu sekcijas personālsastāvu, organizāciju un kolektīva izbrauciena apstākļus, noskaidrojot atsevišķi visu sekcijas biedru piedalīšanās ticamību organizētajā pasākumā. Treškārt — gaidīt daktiloskopiskās izmeklēšanas rezultātus, un nepieciešamības gadījumā izstrādāt jaunu versiju par notikumu. Ar to apspriede beidzās.

Pēc stundas Braicevs iegāja nelielā pagalmā uz Čkalova ielas. Alz apstādījumiem bija redzama vienstāvīga māja, pie kuras bija Maskavas „Zvejnieks - sportists“ izkārtne. Braicevs lūdz parādīt kolektīvā izbrauciena dalībnieku uzskaites kartītes.

Braicevs vēl nebija pa istam pa-

guvis sev priekšā nolikt uzskaites kartīšu plašo klastu, kad viņu aicināja pie telefona.

Zvanīja Ivans Iljičs Severcevs. — Nekavējoties brauciet, — viņš teica, — ir jaunu!

Braicevs steigšus nolika kartītes, teica, ka piebraukšot nākošo reizi, un ielēcis taksometrā, aizdrāzās uz Petrovku.

Pulkvedis runāja pa telefonu. Viņš ar mājlienu norādīja, lai Braicevs apsēžas, un tūlīt arī pasniedza viņam divas fotokartītes, kas bija noliktas uz galdā. No pirmās uz Braicevu raudzījās apmēram deviņpadsmit gadus veca jaunekļa atklātā, jāsaka, pat simpātiska seja. Līdzās bija viņa attēls profilā. Zem uzņēmumiem blīvējās desmit kreisās un labās rokas pirkstu nospiedumi. Uz otrās kartītes bija trīs pirkstu — rādītāja, vidējā un nākamā — nospiedumu reprodukcija no pirmās fotokartītes un uz vēdiskā šķēmbas atstras to nospiedumu fotokopija. Pirkstu nospiedumu raksts apbrīnojami sakrita.

— Vai esat ievērojis, ka jums pēdējā laikā velnišķīgi veicas, Braicev? — pulkvedis teica, nolikdams klausuli, — visas šīs lietas atslēgu pienesa tikpat kā uz palātes. Tagad tikai jārikojas.

Braicevs pietrūcās no krēsla.

— Sēdiet vien, — Severcevs viņu

Huligani saņem
pelnīto

Gandrīz katrs kuldīdznieks pazīst populāro dzērāju Antonu Mitkeviču. Pirms dažām dienām ierēbīs viņš restorānā „Venta“ lamājās, aizskarot pārejos pilsoņus. Par savu „labo“ uzvešanu Mitkevičs izpelnījās 7 dienu naktis aresta un iespēju pastādēt fizisku darbu. Pēdējais Mitkevičam visvairāk nepatīk, jo viņš paradīs slastīties un dzīvot uz cīvilsievās rēķina

Pavisam „varonīgi“ padomju saimniecības „Vārme“ klubā uzvedās Voldemars Ivans. Dzērums viņš spēcīgiem sitieniem „pārmācīja“ savu sievu, necenzētiem vārdiem nolamāja apkārtnes pilsoņus un milicijas darbiniekus. Domājams, ka 10 dienu aresta pietiks, lai Ivanam atvēršot sakarsušu galvu.

Līdzīgi sabiedriskā vietā sievu mēģināja pārmācīt Lisenko vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa kolchoznieks Kirils Molčanovs. Restorānā „Venta“ viņš nolamāja sievu un dusmās svieda tai seju maizes gabalus. Par to Molčanovs bez algas pastādās piecas dienas apsardzībā.

Visnopietnāk jaunais likums pie sirds kērās Pēterim Strožam, kurš bija nodomājis savu sievu pamest, slepus savākt mantas un „aizsmākt“ uz Rīgu pie nākamās iecerētās. Šo nodomu sieva tomēr izjauca, pagremot daļu mantas.

Pirms dažām dienām Stroža ieradās Kuldīgā uzmeklēt „zaglī“ un izrēķināties. Stipri ierēbīs viņš naktī telauzās kādas pilsones dzīvoklī, cerēdams tur atrast sievu. Tā kā tās tur nebija, Stroža sāka lamāties, izbiedējot dzīvoklī esošos mazgadīgos bērnus. Nākamajā dienā viņš turpināja žāpot un meklēt par svešiem dzīvokļiem pazudušo sievu, nepaklausot milicijas aizrādījumiem. Piecas dienas aresta ar nogriestiem matiem pietiekoši, lai savu rīcību pārdomātu un iemācītos uzvesties.

19. janvārī „Ezeriņos“ augstāko bravūru nodemonstrēja Aleksandrs Kaļiņins. Uz milicijas darbinieka aizrādījuma viņš pēdējam uzbruka ar nazi. Pēc tam, kad sešas dienas būs pavadījis ražīgā darbā ar nogriestiem matiem, Aleksandram Kaļiņinam būs skaidrs kā jāuzvedas klubā.

apturēja, — es jau aizsūtīju pēc vecās līetas. Tūlīt būs klāt. Pag, kā viņu tur sauca, liekas, Kovalenko?

Vitja Kovalenko dzimis 1935. gadā. Maskavietis. Mācījies labi. Bijis komjaunietis. Pēc tam nomiris tēvs. Māte strādāja. Pa vakariem kaimiņiem mazgājis veļu. Zēns atstāts bez uzraudzības. Kad māte atpaka, bija jau par vēlu: ielas lekteime bija panākusi savu. Pulkam radušies „draugi“, puīši nekas gados, bet bez noteiktas nodarbošanās. Skolā sāka neveikties. Reiz viņš paziņoja mātei, ka vairs nemācīsies. Pārlicināšana un asaras nelīdzēja: dēls palika pie savas. Sāka strādāt par virpotāja palīgu rūpnīcā „Stankolīt“, bet par darba kavēšanu viņu atlauda, iekārtojās citā fabrikā, pēc tam par krāvēju tipogrāfijā, tad kādu laiku veica dažādas palīgdarbus kaut kādā arteli. Ne ilgi pēc tam piedzērušo kompaniā, kas bija sieviete norāvusi rokas pulksteni, viņu aizturēja. Ceļā uz miliciju mēģinājis aizbēgt. Viņu panāca. Dūsmās iesitis milicijas darbiniekam. Lietu izskatīja galvaspilsētas Oktobra rajona tautas tiesa. Notiesāja ar ieslodzījumu uz pieciem gadiem labošanas darbu nometnē un izsūtīja uz ziemeļiem.

Nometnē smagi pārdzīvoja savu stāvokli. Komandpunktā vairāk-

FELETONS

Dīvains sapnis

Tas gadījās akurāt mūsu rajonā. Kāds kolchoza priekšsēdētājs pārnāca vēlu vakarā no kinoizrādes. Varēja just, ka par viņu rūpējas — istaba bija karsta kā pirts. Viņš tūlīt norāva savu jauno puskažociņu. O, tas bija labi noderējis — kolchoza kluba zāle kā parasts atkal nebija kurlināta. Lalkam, malķa nav plevesta... Nu, sikums, nav vērts par to galvu lauzīt, lai kolchoznieki ciešāk saģērbjas...

Siltajā istabā priekšsēdētājs tiksmi izstāpījās, saldi nožāvājās un tūlī likās gulēt. Bet kā aizmieg, tūlī redz sapni...

..Kinomechanikis, uzvilcis viņa glīto puskažociņu, staigā cieniņi pa zāli kā kāds priekšnieks... Bet viņam — priekšsēdētājam jārada kinomēdz būt — kāds neapverams spēks dzen viņu darboties... Taču baidās, ka tikai kas nesamīšas, ka nelz darā ko aplamu.

Salst rokas... drebuji no aukstuma skrien pa muguru... Bet nu viņš zina, ka kinomechanikā nedrīkst pārāk saģērbties, lai aparātu veikli apkalpotu... Kādas slapas drēbes samīrkušas... gribas ēst... nav vaļas.

Un sapni dzīve slid kā kinolentā... Ārā list neželīgi auksts lietus. Atkal nav vaļas ne paest... Jādabū pajūgs pārbraucienam uz nākamā vietu. Viņš kolchoza priekšsēdētājam pazemīgi lūdz transportu... Tas nevēlīgi norāda ar pirkstu pirmās brigades virziena. Viņš skrien meklēt brigadieru. Trīs kilometri... Lietus, dubļi... Brigadierim, kas apsedies pie siltas plīts, netiek vaļs nekur kustēt: „Pagājušo reizi aizvedu. Tagad kārtā otrai brigādei. Es atskatos!“ Un atkal viņš brien pa dubļaino ceļu uz diezgan patālo otro brigadi. Bet, šausmas! Otrās brigades brigadieris piedzēries bargāks kā pats kolchoza priekšsēdētājs. Ar to šodien nesarunāsi...

Jau tumšs... Viņš guļ aukstajā zālē uz sola, neželīgi spiež... Auksti... Pieceļas kājas, sāk staigāt pa istabu... Pēkšņi priekšā acīm atplauksnās cita aina. Viņš ir kādā kolchozā un brīnās, šeit gan ilgi runāja par kinokameru, bet tā arī palika neizbūvēta. Tad nu beidzot iztalsijs! Un kādu gan! No aktu vākiem un papīra strēmeliem! Tāda ērmīga būda... Vai tiešām tā būs ugunsdroša?

Tikko sāk girsties filma, izšaujas uguns. Kaut kas nelabi avīst

un smird... Kolchoza ugunsdzēsējs no hidropulta laiž aukstā ūdens strūklu tieši pa muguru... Viņš iekleddzās... un... atstāstas... Izrādās, ka guļot, par tuvu bija pieļicis muguru sakurinātam krāsnim. Pavisam slapjš nosvidis un jaunais puskažociņš, ko bija uzķēris netālu no krāsnis sācis kūpēt un sviļt...

Varbūt lasītājam rodas vēlēšanās zināt, kurš kolchoza priekšsēdētājs tā sapņojis?

Lai nerastos nepareizi minējumi un nepamatotas baumas, jau iepriekš norādām, ka Lisenko vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Rubuljs nav tā sapņojis. Kinokamera tur vēl līdz šim nav izbūvēta un vispār ugunsdzēsēji punktu nolēguši izstrādāt. Protams, solījis viņš ir un pie tam neskaļām reizes. Bet vai tad Ždanova vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Muceniks nav solījis? Vai kolchoza „Proletarietis“ priekšsēdētājs b. Leļmanis nav svēti apņēmis jau pagājušā gada sakārtot telpas pēc visiem ugunsdzēsības noteikumiem? Vai padomju saimniecībā „Vārme“, Stajina vārdā nosauktajā kolchozā, Basu ciema izpildu komitejā kāds reģistrējis visus dotos solījumus? Bet, lūk, par spīti visiem rajona izpildu komitejas rīkojumiem un lēmumiem, šie viri guļ mierīgi un viņus nemoca nekādi nepatīkami sapņi.

Tāpat varam droši apgalvot, ka Ēdoles ciema Mičurina vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Liepiņš mājās guļ mierīgi bez sapņiem, kamēr kinomechanikā kolchoza brigades izražu punktā „Mātrās“ valstās pa cietiem soļiem.

Vai jūs domājat, ka Raipa vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Savickis, „Uzvara“ priekšsēdētājs b. Muļnieks, kolchoza „Boļševika“ priekšsēdētājs b. Snevelis naktīs murgu un sapņo par kinomechanikām? Nebūt nē! Arī viņi guļ mierīgi. Kaut tikai pašiem kinomechanikām šajos kolchozos uz soļiem vai galdiem guļot būtu tikpat ciešs un veselīgs miegs pēc kinolīdzrādēm.

Turpretim tiem kolchozu priekšsēdētājiem, kurus moca murgi un sapņi, ieteicam nepārkurināt personīgā dzīvokļa plīti, bet kādu malķas pagali vairāk ielikt krāsnī, kas atrodas kinolīdzrādē vietās, jo visiem kinoapmeklētājiem nav savi puskažociņi un auslīnas cepures.

Ž. Oslups

kārtīgi teica, ka nožēlojot savus aplamos soļus. Teicami strādāja. Un pēc pusotra gada viņu pirms termiņa atbrīvoja. Atgriezās Maskavā. Viņu pierakstīja iepriekšējā dzīves vietā — Gorlovas strupceļā.

— Jums viss skaidrs, Sergej Vasiljevič? — Iejautājās pulkvedis, rūpīgi sasiēdams mapes aukliņas.

Mājas pārvaldē Braicevs uzziņāja dzīvokļa numuru un pa čīkstošām koka trepēm uzkāpa otrā stāvā. Kā jau daudzās vecajās Maskavas mājās, dzīvoklis bija liels un blezi apdzīvots. Sergejs Vasiljevičs ar grūtībām sameklēja vajadzīgo istabu, bet... masīvā piekuru atslēga ielcināja, ka patlaban te neviena nav mājās.

Viņš piekļauvēja pie kaimiņu durvīm. Pavērs nelielu sprāudzīti, un tajā Braicevs ieraudzīja melnēnas galvu. Acimredzot, viņa tikko bija mazgājis matus, jo tina tos uz gumijām.

— Pie kā jūs? — meitene jautāja, ar roku pieturēdama matu šķipsnu.

Pieķērdamies pirmajam, kas ienāca prātā, Braicevs sāka skaidrot, ka esot Viktoram vecs skolas biedrs, neesot ar viņu ticis vairākus gadus un, lūk, šodien ar Chabarovskas vilcieniem iebraukdams Maskavā, nolēmis sameklēt veco draugu. Bet, kā redzams, neveiksmīgi: vilciens atiet pēc dažām stundām, taču durvju priekšā kā par nelaimi atslēga.

— Tiešām neveiksmīgi, — piekrita meitene, — liekas, tieši šodien Vitja strādā vakara maiņā. Starp citu, pilnīgi galvot nevaru. Kuru

katru minūti vajag atnākt Marijai Avksentjevai, viņa aizgāja uz veikalu.

Braicevs saprata, ka Marija Avksentjeva droši vien ir Kovalenko māte.

— Paldies, es gaiteni uzgaidīšu, — Braicevs teica un paraudzījās pulksteni.

— Kāpēc tad gaiteni? Ienāciet, — Meitene pagāja sānis, istabā ielaidama Braicevu. — Esiet gantīki labi un atvainojiet: ple mums te šobrīd trūkst mājas kārtības.

— Nē, nē gluži otrādi, man ir jāatvainojas, — iebilda Braicevs. Kādu laiciņu apmainījis ar tādām brīžiem parastām pieklājības frāzēm. Braicevs jau nolādēja sevi par to, ka tik vieglprātīgi uzņēmies tēlot tādu grūtu un viņam nepiediešīgu lomu. Patiesību sakot, ko viņš zināja par Viktoru Kovalenko? Kautr neuzmanīgi un nevēlā teiktā vārds varēja viņu atmāskot, bet atkāpties bija jau par vēlu.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Augusts Gerhards d. Krūzītis, dzim. 1913.g., dzīv. Kuldīgas rajona, Kables ciema „Krūzīpos“, ierosina laulības šķiršanu pret savu sievu Editi Jānu m. Krūzīnu (dzim. Bērziņa), dzim. 1914. g., dzīv. Kuldīgas rajona, Kables ciema „Kāļos“.

Lietu izskatīs Kuldīgas rajona tautas tiesa.

Molotova vārdā nosauktajā kolchozā vajadzīgs darznieks. Pieteikties pa tālruni Edas — 2.